

**A Pécsi Törvényszék
í t é l e t e**

Az ügy száma:	8.K.700.405/2025/19.
A felperes:	BIOKOM Nonprofit Kft. (7632 Pécs, Siklósi út 52.)
A felperes képviselője:	dr. Krasz Mária ügyvéd (7621 Pécs, Mária u. 20/A.)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Kormányhivatal (7623 Pécs, József Attila u. 10.)
Az alperes képviselője:	dr. Ötvös Tünde kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	környezet- és természetvédelmi ügy

Rendelkező rész

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 140.000,- (száznegyvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 (hatvan) napon belül fizessen be 30.000,- (harmincezer) forint eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illeték bevételi számlájára. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Pécsi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát is. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bíróság a közigazgatási eljárásban keletkezett iratok, a keresetlevél a védirat és a felek nyilatkozatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

- [2] Az alpereshez 2024. december 6. napján sajtómegkeresés érkezett a Pécs, Tüskésréti út 12. szám (23485/1 hrsz.) alatti telephelyen tárolt nagy mennyiségű zöldhulladékkal összefüggésben. Az alperes 2024. december 10. napján helyszíni szemlét tartott a telephelyen. A szemle során megállapításra került, hogy a telephelyen nagyjából 1000 m³ mennyiségű zöldhulladék, valamint nagyjából 20 m³ mennyiségű hulladékká vált gumiabroncs elkülönített gyűjtése valósult meg. A közhiteles tulajdoni lap adatai alapján a telephely Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzatának (a továbbiakban: Önkormányzat) kizárólagos tulajdonában áll, a telephelyre vonatkozóan az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer (OKIR) szerint hulladékgazdálkodási engedély nem került kiadásra.
A zöldhulladékra vonatkozóan a hatósághoz 2024. december 18. napján lakossági bejelentés is érkezett.
- [3] 2024. december 18. napján az alperes végzésben adatszolgáltatásra hívta fel az Önkormányzatot. Az Önkormányzat a 2025. január 7. napján érkezett válaszában előadta, hogy a telephelyet a felperes használja, közfeladat ellátási tevékenysége során keletkezett faanyagot, zöldhulladékot tárol rajta. A nagyobb faágak, rönkök tüzelőanyagként a szociális tűzifa programban, a kisebb ágak - darálást követően - mulcsként a városi csemetekertben kerülnek hasznosításra, a nem felhasználható maradék pedig a kökényi komposztáló telepre kerül beszállításra. A telephelyen található gumiabroncsok közterületen történt illegális lakossági hulladék elhelyezésekből származnak, melyeket a felperes gyűjt azon mennyiség eléréséig, amíg azokat gazdaságosan el nem tudja szállíttatni a MOHU MOL Hulladékgazdálkodási Zrt. által megbízott céggel.
- [4] Az alperes 2025. január 8. napján nyilatkozattételre hívta fel a felperest. A felperes a 2025. január 16. napján érkezett nyilatkozatában előadta, hogy az Önkormányzat 163/2013. (V. 16.) számú közgyűlési határozata értelmében ingyenesen használatba kapta a telephelyet, és ezt követően kezdte meg a telephelyre a hasznosítható faanyag (haszonfa, nyesedék) beszállítását. A nyilatkozat szerint a felperes 2021. évben végeztetett aprítékolást szerződött partnere, a Makk7 Erdő Kft. alvállalkozójával, ennek során 320 m³, körülbelül 80 tonna súlyú apríték keletkezett, amelyet a felperes nem tekintett hulladéknak. A felperes által megküldött nyilvántartás szerint a telephelyre 2020. január 1. napját követően 2016,01 tonna nyesedék, és 2812,2 m³ haszonfa (tűzifa) került beszállításra, továbbá 2019. január 1. napját követően közterületen illegálisan elhelyezett hulladékok.
- [5] Az alperes megállapította, hogy nem minősül hulladéknak a felperes által végzett közfeladat ellátási tevékenység (közterület takarítás, városüzemeltetés stb.) során keletkezett olyan kezeletlen faanyag, amely tűzifaként kerül hasznosításra, azonban a telephelyre beszállított és ott kezelt (darálással előkezelt, vagy darálással hasznosított), valamint kezelést igénylő nyesedék zöldhulladéknak minősül, figyelemmel a Ht. 1. § (3) bekezdés f) pontjára.
- [6] Az alperes ugyancsak megállapította, hogy a telephely nem felel meg a 246/2014. (IX. 29.) Kormányrendelet (Létr.) 14.-17. §§-ban foglaltak szerinti üzemi gyűjtőhelynek, figyelemmel a Létr. 2.§ (1) bekezdés 13. pontjára is. A felperes által megküldött nyilvántartás szerint a telephelyre a felperesen kívül más cégek is szállítottak be hulladékot, továbbá a telephely környezetvédelmi telephely jellel nem rendelkezik, illetőleg a felperes a telephely vonatkozásában hulladékkal kapcsolatos éves adatszolgáltatást nem teljesített.
- [7] A felperes veszélyes, és nem veszélyes hulladékok szállítására, kereskedelmére és gyűjtésére vonatkozóan rendelkezik a Pest Megyei Kormányhivatal által kiadott hulladékgazdálkodási engedéllyel, melynek 6.a) és 9. pontja kifejezetten rögzíti, hogy a telephelyre a hulladékok bekerüléséhez, tárolásához, kezeléséhez külön hulladékgazdálkodási engedély szükséges. A

perben érintett telephely nem rendelkezik érvényes hulladékgyűjtési engedéllyel, ezért az alperes álláspontja szerint a felperes eltért a Pest Megyei Kormányhivatal által kiadott engedélyhatározat 6. a) pontjában, valamint 9. pontjában foglaltaktól, amikor a telephelyen 5063,02 tonna közfeladat ellátási tevékenységéből származó nem veszélyes hulladékot gyűjtött össze a telephelyre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedély nélkül.

Az alperes a felperes terhére róta, hogy a felperes megsértette a Ht. 12. § (1) bekezdésében foglalt előírásokat, amikor a közfeladat ellátási tevékenysége során keletkezett zöldhulladékot nem a keletkezés helyén gyűjtötte, vagy mivel a munkavégzés helyszíne gyűjtésre nem alkalmas, nem adta át megfelelő hulladékkezelő létesítménybe, hanem a hulladékot a hulladékgyűjtési engedéllyel nem rendelkező telephelyre szállította, ott deponálta.

[8] Az alperes 2025. február 27. napján a fentiek miatt hivatalból hulladékgazdálkodási hatósági eljárást indított a felperessel szemben, és a felperest a 2013-12/2025. számú végzésében értesítette az eljárás megindításáról, az ügyféli jogokról, kötelezettségekről, a nyilatkozattételi, valamint az iratbetekintési lehetőségről. A felperes 2025. március 13. napján iratbetekintést kért, a telephelyre vonatkozóan üzemi gyűjtőhely üzemeltetési szabályzatot nyújtott be jóváhagyásra, valamint 2025. március 28. napján észrevételeket tett.

[9] A megelőző eljárásban az észrevételben foglaltakat az alperes értékelte. Az alperes a beszállított nyesedéket hulladéknak minősítette. Álláspontja szerint a hulladékfogalom lényege a megválás, amely azt jelenti, hogy valamely anyag, tárgy, dolog annak tulajdonosa vagy birtokosa számára az adott körülmények között már feleslegessé vált. Ezen feleslegessé vált anyag, dolog, tárgy más módon, más helyszínen, más célra csak engedéllyel hasznosítható, a hulladékstátusz megszűnése az engedélyezhető hulladékhasznosítási műveletek eredményeként következik be. A nyesedék mulccsá alakítása környezetvédelmi szempontból támogatandó megoldás, azonban ezen tevékenység engedélyköteles, mivel a mulcs anyagát adó nyesedék fogalmilag hulladéknak minősül. Az alperesi álláspont szerint a megválást nem a tulajdonviszonyok alapján, illetve másnak való átadás tényét feltételezve kell vizsgálni, hanem a feleslegessé válás, a képződés helyszínéről való eltávolítás és a szabadulás szándéka alapján.

Az észrevételben a felperes a telephelyet üzemi gyűjtőhelynek tekintette. Az alperes szerint ugyanakkor a telephely vonatkozásában a felperes nem nyújtott be jóváhagyásra üzemi gyűjtőhely üzemeltetési szabályzatot, továbbá a telephely nem is felel meg a Létr. 14-17. §§-ban foglaltak szerinti követelményeknek. A felperes észrevételében rögzítettek szerint a felperes időközben benyújtotta jóváhagyásra az üzemi gyűjtőhely üzemeltetési szabályzatát, e tekintetben adminisztrációs mulasztása volt csak, ugyanakkor a telephelyre végig üzemi gyűjtőhelyként tekintett, és érvelése szerint a telephely megfelel a Létr. rendelet 14.§-17.§-aiban foglaltaknak. Az alperesi álláspont alapján a jogsértés elkövetésének időpontjában hatályban volt Létr. 15. § (7) bekezdése alapján a telephely területén belül képződő hulladékon, az üzemeltetéshez szükséges eszközökön, berendezéseken kívül az üzemi gyűjtőhelyen mást gyűjteni, elhelyezni vagy tárolni nem lehetett. Emellett a telephely jóváhagyott üzemeltetési szabályzattal nem rendelkezett, ezért nem lehetett a Létr. rendelet 17.§ (3) bekezdése szerinti üzemi gyűjtőhelyként értelmezni. Ezt az érvelést erősíti, hogy a felperes korábban környezetvédelmi telephely jelet nem igényelt és adatszolgáltatást nem teljesített a telephely vonatkozásában.

[10] A megelőző eljárás során megállapításra került az is, hogy a nyilvántartásában szereplő 17 beszállító partnere közül az alperesi felhívásra a felperes csak 7 partner szerződését nyújtotta be, a hulladékok eredetét igazoló egyéb dokumentumot nem csatolt, ezért a fennmaradó 10 partner által beszállított hulladék vonatkozásában nem igazolódott, hogy azok a felperes hulladéktermelő tevékenységéből származtak volna. Az érintett 10 partner a telephelyre összesen 87,8 tonna nyesedéket szállított be. Azzal tehát, hogy a felperes a vele nem szerződött partnerek által

szállított bizonytalan származású hulladékot a telephelyre beengedte, azzal saját hulladékával elválaszthatatlan keveréket alkotott, ezért ezen hulladékhalmaz a származását tekintve bizonytalan eredetűvé vált, azaz a hulladékáram hatóság általi lekövethetősége súlyosan sérült. A felperes ellenőrzési és nyilvántartási gyakorlata tehát nem volt megfelelő a zöld hulladékok származásának nyomon követését illetően.

- [11] A megelőző eljárásban feltárt tényállás alapján a felperes az alábbi jogsértéseket követte el.
- eltért a Pest Megyei Kormányhivatal által kiadott engedély 6. a) pontjában, és 9. pontjának 31. alpontjában foglaltaktól, és összesen 5063,02 tonna nem veszélyes hulladékot gyűjtött össze a telephelyen telephelyi gyűjtésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedély nélkül,
 - megsértette a Ht. 12.§ (1) bekezdésében foglaltakat a hulladéktermelő tevékenységből képződött zöldhulladék saját maga, illetve szerződött partnerei által a telephelyre történő beszállításával,
 - a vele nem szerződött partnerek által beszállított hulladék (87,8 tonna) telephelyre történő befogadásával a felperes engedély nélküli hulladékgyűjtési tevékenységet végzett,
 - a felperes engedély nélküli hulladékhasznosítási tevékenységet valósított meg a hulladéktárolásban lévő nagyjából 80 tonna apríték egy részének mulcsként történő hasznosításával.

A megállapított jogsértésre tekintettel az alperes a 213-22/2025. iktatószámú határozatával a felperest a veszélyes és nem veszélyes hulladékok szállítására, kereskedelmére és gyűjtésére vonatkozó PE/KTFO/01561-7/2022. számon módosított PE/KTFO/00835-8/2021. számú engedélytől eltérő tevékenység, a telephelyen engedély nélkül végzett hulladékgyűjtési tevékenység, engedély nélkül végzett hulladékhasznosítási tevékenység, valamint egyéb hulladékgazdálkodás jogsértés miatt 10.000.000,- Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte. A határozatában kötelezte továbbá az alperes a felperest a telephelyen található valamennyi hulladék szabályszerű elszállítására, kezelésére, valamint ezen kötelezettség teljesítésének igazolására. A határozatban az alperes eljárási költségként kötelezte a felperest 12.776,- Ft megfizetésére.

- [12] A döntés indokolásában az irányadó tényállás összefoglalását követően az alperes hivatkozott a 2017. évi CXXV. törvény (Szankció tv.) 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1), (2) és (3) bekezdésére, a Ht. 84. § (1) bekezdésére, 86. § (1) bekezdés b) pontjára, a Szankció tv. 9. § (1), (2) és (3) bekezdésére, 6. § (3) és (5) bekezdésére, a Ht. 84. § (4) bekezdés a) pontjára. Rögzítette, hogy fennáll a felperes tekintetében a Szankció tv. 9. § (2) bekezdése szerinti feltétel, és a Ht. 84. § (4) bekezdés a) pontja pedig kizárja a figyelmeztetés alkalmazását a hulladékgazdálkodási tevékenység engedély nélküli végzése esetén.

Az alperes a 271/2001. (XII.21.) Kormányrendelet 1. § (2) bekezdésével összefüggésben rögzítette, hogy a jogsértéssel érintett hulladék mennyisége, a jogsértő tevékenység időtartama és körülményei miatt a jogsértés nem tekinthető csekély súlyúnak, ezért a bírság kiszabása nem mellőzhető.

Kiemelte az alperes, hogy a felperes több tényállást is kimerített és a bírság összegének meghatározásakor a legsúlyosabbnak minősülő tényállásként az engedélytől való eltérést vette figyelembe. Az alperes az alapbírság legmagasabb összegét 15.000,- Ft-ban állapította meg, melyre tekintettel a jogsértéssel érintett hulladék mennyiségével (5063,02 tonna) számítva a kiszabható bírság összege 48.900.180,- Ft lenne, azonban a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése a bírságösszeget 10.000.000,- Ft-ban maximalizálja. A döntésben rögzítettek szerint a bírság kiszabásáról az alperes a Ht. 86.§ (1) bekezdés b) pontja alapján döntött és annak összegét a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdése, 1. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt alapbírságnak az 1. § (2) bekezdés szerinti értékelése alapján a melléklet 3b.) pontjában rögzített képlet szerint

számszerűsítette a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésére is figyelemmel. A hulladék szabályszerű kezelésének előírására a Ht. 35.§ (2) bekezdésében és a Kvt. 30.§ (2) bekezdésében foglalt jogszabályi kötelezettségre tekintettel került sor.

A kereseti kérelem

- [13] A határozattal szemben a felperes terjesztett elő keresetlevelet.
- [14] A keresetlevélben kifejtettek szerint az alperes a Ht. 2. § (1) bekezdés 17., 17/a., 19., 23., 32., és 36. pontját, továbbá a Ht. 32.§ (2) bekezdését tévesen értelmezte. A felperes álláspontja szerint a telephelyre 2019-től beszállított haszonfa és nyesedék nem hulladék. A felperes az alperes által hulladéknak minősített ágakhoz, nyesedékhez tevékenységével összefüggésben eredeti szerzéssel jutott, és attól nem kívánt megválni, hanem azt felhasználta, illetve felhasználni tervezi mulcsként a városi csemetekertben, valamint a közterületi parkokban. Kiemelte a felperes, hogy városüzemeltetési tevékenysége során jutott birtokába a haszonfa és ágnyesedék Pécs város közterületeiről, így a teljes közigazgatási területet egy egységként kell figyelembe venni érvelése szerint. Hangsúlyozta, hogy az önkormányzati közterületről önkormányzati tulajdonú területre történő deponálás nem eredményezheti a hulladékká történő minősítést. A felperesi álláspont szerint a megvásárlás azt jelenti, hogy valaki megszüntet egy korábban fennálló tevékenységet, vagy állapotot, cselekvése mögött az áll, hogy az adott dologra már nincs szüksége, felhagy az adott dolog birtoklásával. Ugyanakkor a perbeli esetben a felperes számára nem vált feleslegessé a közterületi faápolási munkákból származó anyag, és nem is szándékozott felhagyni annak birtokával. A felperes az ágnyesedéknek és a faanyagnak mindvégig folyamatosan a birtokában volt (Ptk. 5:1. §). A keletkező nyesedék és faanyag nem váltott birtokost, tehát nem vált hulladékká. Hivatkozott a felperesi keresetlevél az EH 2010.2279. számú eseti döntésre (Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.395/2010. számú határozata). Ennek értelmében a termelési folyamat eredményeként keletkező melléktermék (maradékanyag) nem tekinthető hulladéknak, ha a további felhasználása biztosított. Hangsúlyozta felperes, hogy a képződési helyszínről való eltávolítás nem jelenti a szabadulás szándékát.
- [15] Kifejtette a felperes, hogy amennyiben az ágnyesedék mégis hulladéknak minősülne a zöldhulladék tekintetében hulladéktermelőnek minősülő felperes akkor sem követett volna el jogsértést, hiszen a képződés helyén (Pécs közigazgatási területének közterületein) gyűjtötte össze a hulladékot. Hivatkozott a Ht. 2. § (1) bekezdésének 32., 17., 17a. és 19. pontjára. Véleménye szerint a felperes nem minősül gyűjtőnek, a telephelyen elhelyezett faanyagot, illetve egyéb hulladékot nem más birtokostól vette át, hanem hulladéktermelő tevékenységéből eredendően került a telephelyre beszállításra, azt saját anyagként és saját hulladékként készletezte. Ezen tevékenység nem hulladékgazdálkodási engedély köteles. Amennyiben tehát a nyesedék hulladéknak minősülne, úgy hulladéktermelőként történő gyűjtéséhez és deponálásához a felperesnek nem volt szüksége külön engedélyre.
- [16] Hivatkozott a felperes a Ht. 2. § (1) bekezdés 19. pontjára, valamint a 246/2014. (IX. 29.) Kormányrendelet (Létr.) 15. § (1) bekezdésére, arra, hogy hulladékgazdálkodási engedély, vagy nyilvántartásba vétel nélkül üzemeltethető az üzemi gyűjtőhely. A telephely az üzemi gyűjtőhely fogalmának mindenben megfelel, az a felperes hulladéktermelő tevékenységével összefüggésben képződött, és gyűjtött saját hulladék munkahelyi gyűjtését követő elszállításig történő ideiglenes elkülönített gyűjtésére szolgál. Utalt a felperes arra, hogy az illegális hulladéklerakásból származó gyűjtött hulladékot (pl. gumiabroncs) szintén saját hulladéknak tekinti, figyelemmel arra, hogy annak eredeti tulajdonosa, birtokosa nem azonosítható, ilyen esetben pedig az ingatlan tulajdonos köteles gondoskodni ezen hulladék ártalmatlanításáról, amely a perbeli

esetben az Önkormányzat, és az Önkormányzattal kötött közfeladat ellátási szerződés alapján az összegyűjtést követően a hulladék a felperes birtokába kerül.

- [17] Hangsúlyozta a felperes, hogy amennyiben az alperes jogértelmezését elfogadjuk, úgy a felperes csak a keletkezés helyén gyűjthette volna a tevékenységből eredendően keletkező hulladékot, ez az értelmezés viszont a városüzemeltetési feladatok jellegéből adódóan életszerűtlen és logikátlan lenne. Amennyiben ugyanis a munkavégzés helyszíne gyűjtésre nem alkalmas, engedélyes hulladékkezelő létesítménybe kellett volna átadni a hulladékot és ezzel a felperes elesne az üzemi gyűjtőhely létesítésének lehetőségétől, valamint a hulladékok észszerű szállításának megfelelő készlet kialakításának lehetőségétől, hiszen a hulladék a városüzemeltetési tevékenysége során a város egész területén képződne, így adott munkavégzés során (pl. utcaseprés) amint valamilyen kis gyűjtőkapacitású jármű megtelik, azt a helyszínről egyből valamely távoli kezelő létesítménybe lenne szükséges folyamatosan szállítani. Ez így gazdaságtalan lenne, és ellentétes lenne a környezetvédelmi, valamint fenntarthatósági célokkal. Utalt továbbá a felperes arra is, hogy a hulladékkezelő központ munkanapokon van nyitva, ezzel szemben a felperes köztisztasági feladatait 24 órában látja el a hét minden napján.
- [18] Kiemelte a felperes, hogy a Létr. 2025. január 1-jével hatályba lépő 15. § (7) bekezdése már lehetővé teszi a külső munkavégzési helyszínen képződő hulladék gyűjtését is az üzemi gyűjtőhelyen.
- [19] Vitatta a felperes az ismeretlenek által jogellenesen elhelyezett nem veszélyes hulladék 5063,02 tonna mennyiségét. Előadta, hogy az alperesi döntésben szereplő táblázatban szereplő 139,97 tonna, 1370,86 tonna, valamint a 787,97 tonna hulladékok elsősorban a településüzemeltetési ellátása során keletkeznek, például úttisztításból, mederkotrásból, vagy vízelvezetési árkok tisztításából.
- [20] A felperes nyilatkozata szerint a 2016,01 tonna nyesedék nem tekinthető hulladéknak, míg a fennmaradó 5063,02 tonna egyéb hulladék vonatkozásában az éves adatszolgáltatását a felperes teljesítette a városüzemeltetéssel kapcsolatos tevékenységében érintett egyes területi egysége telephelyéhez kötötten a Pécs, Edison u. 30-36, valamint a Pécs, Siklósi út 52. szám alatti telephelyekre vonatkozóan. A folyamatos, több éven keresztül adatszolgáltatással kapcsolatosan az alperes kifogást, észrevételt korábban nem tett.
- [21] Kiemelte a felperes, hogy a településüzemeltetési tevékenység egy speciális összetett tevékenység, amelyre a Ht. 2. § (1) bekezdés 50. pontja nem alkalmazható.
- [22] A felperes érvelése szerint a Szankció tv. 2. § (3) bekezdése alapján akár figyelmeztetés is alkalmazható lett volna a szankciók közül, emellett hangsúlyozta, hogy a közfeladat ellátási szerződésben leírt feladatok között felsorolt egyes tevékenységek végrehajtása (zöldterület gondozás, faápolás, csapadécsatorna tisztítás, útseprés) során birtokába került anyagok gyűjtése nem igényel hulladékgazdálkodási engedélyt, ezért a bírság jogsértő és megalapozatlan. Amennyiben a felperessel szemben közigazgatási szabályszegés mégis megállapítható lenne, az üzemi gyűjtőhelyre vonatkozó adminisztrációs kötelezettség elmulasztása miatt, úgy kérte a támadott döntés hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését.
- [23] Az alperes elfogadta a keresetlevelében kifejtett azon érvelést, mely szerint a közterületről összegyűjtött hulladékok bizonyos hulladéktípusok esetében nem, vagy nem kizárólag illegális hulladék elhelyezéséből származhatnak. Ezért a jogsértéssel érintett, gyűjtői minőségben összegyűjtött és a telephelyre behordott hulladék mennyiségét a 2013-33/2025. számú

határozatában korrigálta, valamint módosította az alaphatározat számos ezzel összefüggő rendelkezését. A módosítás értelmében a jogsértéssel érintett hulladék figyelembe vehető mennyisége 2233,59 tonna, míg a felperes részére kiszabható bírság összege 23.435.310,- forint lett volna a Szankció törvény 10.§ (2) bekezdésében írtakra tekintet nélkül.

- [24] Az alperes a 2025. május 27. napon előterjesztett kérelem alapján megállapította, hogy a felperes a jogellenes állapotot a bírság megfizetésére nyitva álló határidőn belül megszüntette, a hulladék szabályszerű kezeléséről utólag gondoskodott, ezért a Ht. 86. § (4) bekezdésében és a Kormányrendelet 4. § (1) bekezdésében foglalt bírságcsökkentésnek akadálya nem volt, ezért a kérelemnek megfelelően a Kormányrendelet 1. § (5) bekezdése szerint megengedett legnagyobb mértékben csökkentette a bírság összegét.

A 213-35/2025. ügyiratszámú határozatában a bírság összegét az alperes a Kormányrendelet 3. § (6) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörben eljárva állapította meg. A mérlegelés során figyelembe vette, hogy a felperes a tevékenységét jóhiszeműen folytatta, azonban jogtalan anyagi előnyre tett általa szert, magatartásával rendszeres hatósági felügyelet alól kivonta magát, a lakosságnak a hulladékkezeléssel kapcsolatos környezettudatosságát negatív értelemben befolyásolta, a jogsértő magatartás hosszabb ideje folytatódott, azonban a felperes az eljárás során mindvégig együttműködést tanúsított, és figyelemmel volt arra, hogy a felperes gazdasági súlya regionális szinten hulladékgazdálkodási szempontból jelentősnek minősül. Mindezek alapján az alperes a képlettel kiszámított 5.858.827,5,- forintot 5%-kal megemelve 6.551.769,- forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest.

A védírat

- [25] Védíratában az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte.
- [26] Mivel az alperes a kezeletlen faanyagot nem tekintette hulladéknak, ezért a felek között a vita abban van, hogy a parkgondozásból származó, nagyjából 1000 m³ mennyiségű felhalmozott fanyesedék miként minősül. Álláspontja szerint a felhalmozott mennyiség, valamint azon tény, hogy 2021-ben került sor nagyjából 320 m³ (80 tonna) ilyen jellegű hulladék aprítékolására, a telephelyi gyűjtés gyakorlatilag pedig több, mint 10 éve fennáll, önmagában alátámasztják, hogy nem a mulcs iránti igény, hanem a zöldhulladék feleslegessé válása a mozgatórugója a hulladék tartós betárolásának, beszállításának.
- Érvelése szerint a parkgondozásból származó nyesedék anyagokra nem alkalmazható a Ht. 1. § (3) bekezdés f) pontja, mivel a díszkertészet, a parkgondozás nem minősül mezőgazdasági termelőtevékenységnek, fafeldolgozásnak, illetőleg az erdőgazdálkodás körébe sem sorolható. A parkgondozásból származó ágnyesedék olyan nem veszélyes, természetes anyag, amely a termelőjénél feleslegessé vált. A nyesedék a klasszikus zöldhulladék fogalmát kimeríti, így hulladékként való szabályszerű kezelése jogszabályi követelmény.
- Rámutatott az alperes a hulladék fogalom lényegére, mely szerint valamitől, ami adott formában, állapotban, helyszínen a célra már nem kell, tehát valakinek feleslegessé vált, attól a birtokos az adott formában, állapotban, helyszínen megszabadul. A fa ága az adott életszakaszban a park dísze, a levágását követően viszont zöldhulladék, mégha nem is cserél gazdát. Utalt az alperes a melléktermék definíciójának Ht. 8. §-ban írt meghatározására, amelyben előállítási folyamat eredményeként keletkező anyagról van szó. Ezen fogalmi elem a parkgondozás esetén hiányzik. Emellett hangsúlyozta, hogy a melléktermék státusz elnyeréséhez igazolni kell, hogy az adott anyag a törvényi feltételeknek megfelel. Ez külön hatósági eljárásban történik, melynek végén a hatóság igazolást adhat a melléktermék státuszról, mindezek nélkül azonban melléktermékről nem beszélhetünk.

- [27] Rögzítette az alperes, hogy a nyesedéken kívüli egyéb hulladékok tekintetében a peres felek között abban van vita, hogy mely hulladék tekinthető saját hulladéknak és melyek azok, amelyek tekintetében a felperes gyűjtőnek minősül. Előadta, hogy az eljárásban született határozatai egyértelmű állásfoglalást tartalmaznak arról, hogy a felperes tevékenysége során mi minősül valóban eredeti hulladéknak és mi nem. Ezen belül a zöldfelület gondozási tevékenység, a vízrendezési tevékenység, és szűk körben a köztisztasági profil némely elemei azok, amelyek során a felperes tevékenységéből eredeti hulladék képződik, azaz olyan anyagok kerülnek összegyűjtésre, kitermelésre, összesöprésre stb., amelyek természetes anyagok és csakis a felperes munkálatainak eredményeként tekinthető hulladéknak. Ilyenek az ágyesedék, a kaszálék, a felsepert por, a hordalék, hulladék, üledék, lehullott lom. Ugyanakkor a közterületen fellelt szemét eldobálva, elhagyva, valamint a közterületi gyűjtőedényzetbe helyezve is eleve hulladéknak minősül, hiszen azoktól eredeti tulajdonosuk, birtokosuk már megvált. Az alperesi érvelés szerint jogszabályi rendelkezés nem támasztja alá, hogy a köztisztasági feladatok ellátása során a közterületi edényzetbe helyezett és a közterületen eldobált, elhagyott hulladék összegyűjtése kivétel lenne a gyűjtői, szállítói engedélykötelezettség alól. Semmi nem támasztja alá, hogy ezekre a felperes saját hulladékaként tekinthetne.
- Felhívta az alperes a Ht. 61. §-át, rögzítette, hogy sem ezen rendelkezés, sem a Ht.-nek az önkormányzatokra vonatkozó külön szabályai nem adnak alapot arra a téves felperesi álláspontra, hogy a köztisztasági feladat ellátása során a felperes a saját hulladékát gyűjti össze a közterületről. A felperes az Önkormányzat megbízásából látja el a köztisztasági feladatait, ezért a gyűjtött hulladékok tekintetében mindenképpen a hulladék birtokosától elkülönülő másik szereplő, akinek e tevékenysége gyakorlásához hulladékgazdálkodási engedély szükséges.
- [28] Az üzemi gyűjtőhellyel összefüggésben kiemelte az alperes, hogy az üzemi gyűjtőhelyen való engedély nélküli gyűjtés lehetősége kizárólag a saját és elsődlegesen a helyszínen képződő hulladékok tekintetében adott. Az adott telephelyen szisztematikusan nem saját hulladékok gyűjtése is megvalósult, ezért nem beszélhetünk arról, hogy ez a telephely üzemi gyűjtőhely lenne. Utalt arra is, hogy az ágyesedékeket és az ároktisztítási anyagot, az őszi lombot nem városszerte kell tartósan felhalmozgatni. Ezek olyan telephelyre lehetének beszállíthatóak, amelyre a felperes hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik. A szóban forgó telephelyen való gyűjtést az alperes abból a szempontból kifogásolható, hogy arra a felperes nem váltott ki hatósági engedélyt.
- [29] Az alperesi érvelés szerint a felperes tévedésben van a tekintetben is, hogy a saját hulladék gyűjtéséhez nem kell engedély. A Ht. 12. §-a értelmében a saját hulladéknak nem a képződés helyén, hanem egy erre szolgáló telephelyen való gyűjtésére is kell hatósági engedély. Nem helytálló a felperes azon érvelése sem, hogy a hulladék képződésének helye a város egész területe lenne. A közfeladat ellátási tevékenység lefedett terület nyilvánvalóan nem azonos a hulladékképződés helyével.
- [30] Az alperes hatósági gyakorlata szerint, amennyiben saját hulladék gyűjtése valósul meg szabálytalanul, azt nem engedély nélkül végzett tevékenységként értékeli, hanem a Ht. 12. § (1) bekezdésének megsértéseként. Ez utóbbi esetben a figyelmeztetés lehetséges, míg engedély nélküli tevékenység esetén mindenképpen bírság szankciót kellene alkalmaznia.
- [31] Kiemelte az alperes azt is, hogy eljárása során megállapítottak szerint a felperes nem csak a saját tevékenységével szorosan összefüggő hulladékot, hanem nagy valószínűséggel ismeretlen eredetű hulladékot is beengedett a telephelyre. Ugyanakkor ezen tényállási elem kihatással nem volt az eljárás eredményére, nem érintette a bírság kalkulációt, sem pedig az alapul vett hulladék mennyiségénél nem lett figyelembe véve súlyosító körülményként.

- [32] A felperes úgy nyilatkozott, hogy az alaphatározat 213-33/2025. iktatószámú határozattal történő módosítását köszönettel tudomásul vette, azonban álláspontja szerint a jogsérelem orvoslására nem alkalmas. Fenntartotta a felperes ennek ismeretében is, hogy nem követett el jogsértést. A védírat ismeretében tett nyilatkozatában hangsúlyozta a felperes, hogy közterületi faállomány gondozásából és a városi parkerdőkből származó ágnyesedéket daráltatta le, azaz fa feldolgozásból képződő nem veszélyes természetes anyag került felhasználásra. Megerősítette, hogy tevékenysége erdőgazdálkodásra is kiterjed, hiszen a Tüskésréti, a Malomvölgyi, és a Mecseki Parkerdő kezelője, ezért tevékenységéből vegyesen keletkezik kifejezetten erdészeti tevékenységből származó faanyag, és ágnyesedék, valamint parkfenntartásból származó faanyag, ágnyesedék, amely értelemszerűen ugyanaz a faanyag. A jogalkotó szerinte nem gondolhatott minden külön élethelyzetre, ezért a parkfenntartási, faápolási munkák jogszabályi oldalról megfeleltethetőek az erdészeti munkának és az erdészetből származó faanyagnak. Kiemelte észrevételében a felperes azt is, hogy a városüzemeltetés keretében összegyűjtött valamennyi hulladék a felperes közfeladata ellátása során keletkező saját hulladéka. A gyűjtődényzetek környezetében elhagyott hulladék összegyűjtéséről a felperes gondoskodik alvállalkozóként, míg a közterületen fellelt nem a gyűjtődények környezetéből összegyűjtött eldobált, elhagyott hulladék esetében közfoglalkoztatási program keretében alkalmazott munkavállalók végzik a tevékenységet. Előadta, hogy a felperest az Önkormányzat többek között városüzemeltetési feladatok ellátására hozta létre. A felperes újfent utalt arra, hogy ő maga a hulladék birtokosa, másfelől rendelkezik gyűjtési, szállítási engedéllyel az Eperfás úti telephelyre, ahol valóban Ht. szerinti gyűjtési tevékenységet lát el. Ezért téves alperes azon értelmezése miszerint a felperesi gyűjtött hulladékok tekintetében a hulladék birtokosától elkülönülő másik személy, akinek tevékenysége üzletszerű gyakorlásához hulladékgazdálkodási engedély szükséges.
- [33] A felperesi érvelés alapján az alperes kinyilatkoztatta védíratában, hogy az üzemi gyűjtőhelyen való engedély nélküli gyűjtés lehetősége kizárólag a saját, és elsődlegesen a helyszínen képződő hulladékok tekintetében adott. Ezzel alperes tehát elismerte, hogy saját hulladékok esetében a telephelyen felperes jogosan végezte engedély nélküli hulladékgyűjtési tevékenységét. Felperes azonban vitatta az „*elsődlegesen a helyszínen képződő hulladékok tekintetében történő*” kitételt, hiszen ilyen megfogalmazás nem szerepel az üzemi gyűjtőhelyekre vonatkozó jogszabályban. A Létr. 15. § (7) bekezdése külső helyszínen képződő hulladék gyűjtését is lehetővé teszi. Felperes álláspontja szerint még ha el is fogadnánk, hogy egyes hulladékok nem voltak saját hulladékaiknak tekinthetőek ez akkor sem zárná ki azt, hogy saját hulladékaikat üzemi gyűjtőhelyen gyűjtse. Legfeljebb ott olyan hulladékot is gyűjtött, amelyeket nem gyűjthetett volna.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [34] A kereset megalapozatlan.
- [35] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 85. § (1) és (2) bekezdései alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között, és – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.
- [36] A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) 1. § (3) bekezdés f) pontja értelmében nem terjed ki a törvény hatálya a fekáliára – ha arra a (2) bekezdés c) pontja nem terjed ki –, a szalmára, valamint a mezőgazdasági termelőtevékenység, az erdőgazdálkodás, továbbá a fafeldolgozás során képződő egyéb nem veszélyes természetes anyagra, amelyet a

mezőgazdaságban, az erdészetben vagy biomasszaként energia előállítására használnak a környezetre és az emberi egészségre veszélytelen eljárással vagy módszerrel,

A Ht. 2. § (1) bekezdésében írt fogalom meghatározások alapján e törvény alkalmazásában

17. gyűjtés: a hulladék összegyűjtése hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából; a gyűjtés magában foglalja a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását is;

17a. gyűjtő: olyan gazdálkodó szervezet, amely a hulladékot a hulladékbirtokostól, illetve hulladékgazdálkodási létesítményekből összegyűjti, átveszi;

19. gyűjtőhely: az átvételi hely, a hulladékgyűjtő pont, a hulladékgyűjtő udvar, valamint a munkahelyi gyűjtőhely és az üzemi gyűjtőhely;

23. hulladék: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválik, megválni szándékozik vagy megválni köteles;

32. hulladéktermelő: akinek tevékenységeiből hulladék képződik (eredeti hulladéktermelő), vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan kezelési műveletet végez, amely a hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;

36. kezelés: hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletek, ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;

50. zöldhulladék: kertben, vagy kertészeti tevékenység során képződő növényi eredetű hulladék.

A Ht. 32. § (2) bekezdése szerint akinek tevékenysége során hulladék képződik, a hulladék kezeléséről a hulladékbirtokosra vonatkozó előírásoknak megfelelően gondoskodik.

[37] Az alperes a megelőző eljárásban több jogsértést is megállapított, melyek közül a bírságolás alapjául szolgáló legsúlyosabb jogsértésnek a felperes hulladékgazdálkodási engedély nélkül, illetve attól eltérően végzett tevékenységét ítélte, azt, hogy a hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkező telephelyre többféle hulladék is beszállításra került. A bírságösszeg kiszámításakor az alperes a 213-33/2025. iktatószámú határozatában az egyéb, kevert szennyezett csomagolási hulladék, a lomhulladék, valamint a gumiabroncs hulladékok mennyiségét vette figyelembe, a kalkulációban az ágnyesedék mennyisége nem szerepelt. A felperes ennek ellenére vitatta a közterületi fák gondozásából származó ágnyesedék hulladék státuszát, ezért a felperes keresetlevélben megjelölt jogsérelmek közül a bíróság elsőként ezt a kérdést vizsgálta.

[38] A bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a fa ága a növény részeként a park dísze, azonban a felperes városüzemeltetési tevékenységébe tartozó parkgondozás és a közterületi fák gondozása során elvégzett metszéssel hulladékká válik, hiszen a növénytől elválasztott ágnyesedék a parkban abban a formájában haszontalanná, feleslegessé vált. Az ágnyesedék ezért a felperes tevékenységéből képződő hulladék, a felperes pedig hulladéktermelő a Ht. 2. § (1) bekezdés 23. és 32. pontjában írt definíciók szerint.

Ebben az összefüggésben annak nincs jelentősége, hogy a metszéssel a felperes birtokába került ágnyesedéktől a felperes a támadott határozatok meghozataláig még nem vált meg, illetve nem is kíván megválni, ugyanis a hulladék Ht. 31. § (2) bekezdésének megfelelő kezelésére vonatkozó kötelezettsége a Ht. 32. § (2) bekezdése alapján fennáll. A felperes a hulladék kezelésére vonatkozó jogszabályi kötelezettségének engedéllyel rendelkező szervezet részére történő átadás nélkül is eleget tehet, például az ágnyesedék mulcsként történő felhasználásával, amelyre viszont a hulladék hasznosítását jelentő kezelési művelet (aprítás) elvégzését követően kerülhet sor. A megválási mozzanat hiánya és a mulcsként hasznosítás, illetve annak szándéka sem változtat tehát azon a tényen, hogy az ágnyesedék hulladék.

Fontos kiemelni azt is, hogy az ágnyesedék nem egy elsődlegesen más célú előállítási folyamat eredményeként keletkezett, és annak feldolgozás nélküli közvetlen felhasználhatósága sem biztosított, ezért a Ht. 8. §-a értelmében nem minősülhet mellékterméknek, így a keresetlevélben felhívott bírósági döntés nem alkalmazható a perben.

- [39] Az ágyyessedék hulladék státuszának megállapításából következően állást kellett a bíróságnak foglalnia abban a kérdésben is, hogy ezen hulladék perbeli telephelyen történő összegyűjtése engedélyköteles tevékenység-e.
A Ht. 12. § (1) bekezdése alapján a hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezheti.
- [40] A fenti rendelkezés alapján a felperes engedély nélkül csakis azon hulladékokat gyűjthette volna a telephely területén, amelyek az ingatlanon, a telephelyen képződtek. Az alperes határozataiban megállapított jogsértésekkel érintett hulladékok nem a telephelyen képződtek, oda a felperes, illetve partnerei és más szervezetek által beszállításra kerültek.
A bíróság nem fogadta el a felperes azon érvelését, mely szerint a Pécs város közterületeiről származó ágyyessedékek esetében a teljes közigazgatási területet egy egységként kell figyelembe venni és ezért az ágyyessedék képződés helyén történő összegyűjtésével a felperes jogsértést nem követett el. Az idézet jogszabályhelyből egyértelműen kiolvasható jogalkotó szándék csakis az adott ingatlan területén és nem egy közigazgatási egység, vagy más módon meghatározható egyéb területen belül képződő hulladék engedély nélküli gyűjtését teszi lehetővé, a város területének egy egységként történő kezelése a rendelkezés annak megszövegezéséből nem következő tág értelmezését jelentené.
A felperes Pécs város közigazgatási területén végzett városüzemeltetési tevékenységéből keletkező ágyyessedéket a felperes, illetve az általa megbízott partnerei a hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkező telephelyre jogszerűen nem szállíthatták volna be.
Kiemelendő fentiekén túl, hogy a Ht. 12. § (1) bekezdése a saját hulladékkal összefüggésben értelmezhető, míg a telephelyre jelentős részben nem a felperes tevékenysége révén keletkezett hulladékok (gumiabroncs, lom, egyéb, kevert szennyezett csomagolási hulladék) is beszállításra kerültek, és a telephelyre a felperessel nem szerződött szervezetek is szállítottak hulladékot, melyek tekintetében a felperes a Ht. 2. § (1) bekezdés 17. pontja értelmében vitathatatlanul gyűjtőnek minősül.
- [41] A bíróság nem találta alaposnak a telephely üzemi gyűjtőhelyként történő kezelésével kapcsolatos felperesi álláspontot sem a következők miatt. Hulladék termelődéssel járó tevékenység hiányában a jóváhagyott üzemeltetési szabályzattal sem rendelkező perbeli telephely hulladéktermelő telephelynek nem tekinthető, ezért a telephely egésze, vagy annak egy része az üzemi gyűjtőhelynek az egyes hulladékgazdálkodási létesítmények kialakításának és üzemeltetésének szabályairól szóló 246/2014. (IX. 29.) Korm. rendelet 2. § 13. pontja szerinti fogalommeghatározásának nem felel meg. Ebből következően az üzemi gyűjtőhelyre engedély nélkül beszállítható hulladékokkal kapcsolatos felperesi érvelés a perben súlytalan.
- [42] A Ht. 84. § (4) bekezdés értelmében kizárt a figyelmeztetés szankció és a hulladékgazdálkodási hatóság bírság kiszabásáról dönt:
a) ha a hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül, vagy attól eltérően végzik,
b) ha a hulladékkal kapcsolatos tájékoztatási, nyilvántartási, adatszolgáltatási vagy bejelentési kötelezettséget egymást követő két naptári évben is megsértik,
c) hulladék jogellenes elhelyezése, illetve elhagyása esetén – a 86. § (2) bekezdésben meghatározottakat kivéve –, vagy
d) a hulladék országhatárt átlépő jogellenes szállítása esetén, kivéve a nemzetközi hulladékszállítás során rendszeresített, szállítmányt kísérő dokumentum hibás vagy hiányos kitöltését, valamint a zöldlistás hulladékok behozatalához és kiviteléhez kapcsolódó adatszolgáltatást.

- [43] A Ht. 86. § (1) bekezdés b) pontja szerint azt a természetes vagy jogi személyt, egyéni vállalkozót, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki vagy amely hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.
- [44] Az alperes a felperes terhére róta többek között azt, hogy megszegte a Pest Megyei Kormányhivatal által kiadott hulladékgazdálkodási engedélyhatározat 6. a) pontjában, valamint 9. pontjában írtakat. Mivel a felperes tevékenységét az engedélyétől eltérően végezte, ezért az alperes Ht. 84. § (4) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen döntött a figyelmeztetés szankció mellőzéséről és a Ht. 86. § (1) bekezdés b) pontja szerint bírság alkalmazásáról.
- [45] A felperes először az alperesi védíratra vonatkozó nyilatkozatába állította, hogy az ágnyesedék fafeldolgozási, illetve erdőgazdálkodási tevékenysége során képződött, erre a körülményre a megelőző eljárásban nem utalt, ezért a bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésébe ütköző hivatkozását a per során nem vizsgálta.
- [46] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete megalapozatlan volt, illetve a bíróság olyan jogszabálysértést, amelyet hivatalból vizsgálnia kellene, nem észlelt, ezért a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdésének a) pontja alapján elutasította.

Záró rész

- [47] A bíróság a perköltség megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest.
- [48] A perköltség összegét a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, illetve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az alperes által előterjesztett díjjegyzékben foglaltakkal alapján állapította meg a két tárgyalás három megkezdett órá időtartamára, a védírat és az azonnali jogvédelem iránti kérelemmel kapcsolatos nyilatkozat elkészítésére figyelemmel.
- [49] Az eljárás során az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján 30.000,- forint eljárási illeték került feljegyzésre, amelynek a megfizetésére a bíróság a pervesztes felperest az Itv. 59. § (1) bekezdésére, 62. § (1) bekezdés h) pontjára, a Pp. 102. § (1), 101. § (1), 83. § (1) bekezdéseire is figyelemmel, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte.
- [50] Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Pécs, 2025. október 15.

Dr. Bánáti Bálint s.k.
bíró

Végzés

Az ítélet a mai napon jogerőre emelkedett.

Pécs, 2025. október 15.

Dr. Bánáti Bálint s.k.
bíró